

✧ Texty na tento týden – Ex 21:1–32; Ex 22:16–23:33; 2Kr 19:35; Mt 5:38–48; Ř 12:19; Mt 16:27

✧ Základní verš

„Hospodin řekl Mojžíšovi: ‚Toto řekneš synům Izraele: Viděli jste, že jsem s vámi mluvil z nebe. Neuděláte si mé zpodobení, neuděláte si bohy stříbrné ani zlaté.‘“ (Ex 20:22.23)

Bůh si přál, aby se jeho lid lišil od okolních národů. Chtěl, aby existoval jako oddané společenství víry, které bude žít pod jeho vedením a autoritou. Všichni měli být podřízeni jeho zákonu. Soudci měli dodržovat ustanovení zákona a kněží měli zákon vyučovat. Rodiče měli mít rozhodující odpovědnost za výchovu dětí.

V každé kultuře jsou zákony výrazem ideálů, cílů, záměrů a charakteru zákonodárce. Například když faraón nařídil zabít každého hebrejského chlapce, odhalil tento zákon jeho špatnost. Naproti tomu, kdyby král vydal zákon, že každý osmnáctiletý obyvatel království dostane zdarma vyšší vzdělání, mnozí by to považovali za důkaz královny velkorysosti a touhy po tom, aby jeho země prosperovala.

Boží zákon je zjevením Hospodina. Zjevuje jeho dobrotu, lásku, hodnoty, spravedlnost a touhu zabránit zlu. Stejně jako je zákon svatý a spravedlivý, je takový i Bůh. Zákon dává prostor životu v jeho plnosti a zároveň nás chrání před nebezpečím. Úcta k Bohu, k sobě navzájem a k životním hodnotám je základem celého systému Božích zákonů.

✧ Osnova lekce:

V této lekci budeme sledovat další zákony, které Bůh dal Izraelcům po Desateru, označované jako „Kniha smlouvy“. Týkaly se praktické aplikace principu lásky (a tudíž Desatera) do různých praktických oblastí každodenního života. Pro lepší pochopení Božího záměru v pozadí těchto „pravidel“ se podíváme i na to, jak některé z nich interpretoval později Ježíš.

- Ex 21:1–32 - Právní předpisy o otrocích a účtě k životu (neděle)
- Ex 22:15–23:19 - Zákony týkající se sociální spravedlnosti a náboženských svátků (pondělí)
- Ex 23:20–33 - Původní Boží plán pro život v zaslíbené zemi (úterý)
- Ex 21:23–27; Mt 5:38–48 - Zákon odplaty „oko za oko“ a Ježíšovo vysvětlení (středa)
 - Ř 12:19; Mt 16:27 - Princip Boží spravedlivé odplaty (čtvrtek)

NE 24. srpna – KNIHA SMLOUVY

Ex 21:1-6 „¹Toto jsou právní ustanovení, která jim předložíš: ²Když koupíš hebrejského otroka, bude sloužit šest let; sedmého roku odejde jako propuštěnec bez výkupného. ³Jestliže přišel sám, odejde sám, měl-li ženu, odejde jeho žena s ním. ⁴Jestliže mu dal jeho pán ženu, která mu porodila syny nebo dcery, zůstane žena a její děti u svého pána, a on odejde sám. ⁵Prohlásí-li otrok výslovně: ‚Zamiloval jsem si svého pána, svou ženu a syny, nechci odejít jako propuštěnec,‘ ⁶přivede ho jeho pán před Boha, totiž přivede ho ke dveřím nebo k veřejím, probodne mu ucho šídlem a on zůstane provždy jeho otrokem.“

Ex 21:7-37 „⁷Když někdo prodá svou dceru za otrokyni, nebude s ní nakládáno jako s jinými otroky. ⁸Jestliže se znelíbí svému pánu, který si ji vzal za družku, dovolí ji vyplatit, ale nemá právo prodat ji cizímu lidu a naložit s ní věrolomně. ⁹Jestliže ji dal za družku svému synovi, bude s ní jednat podle práva dcer. ¹⁰Jestliže on si vezme ještě jinou, nesmí ji zkrátit na stravě, ošacení a manželském právu. ¹¹Jestliže jí nezajistí tyto tři věci, smí ona odejít bez zaplacení výkupného. ¹²Kdo někoho uhodí a ten zemře, musí zemřít. ¹³Neměl-li to v úmyslu, ale Bůh dopustil, aby to jeho ruka způsobila, určí mu místo, kam se uteče. ¹⁴Když se však někdo opováží lstivě zavraždit svého bližního, vezmeš ho i od mého oltáře, aby zemřel. ¹⁵Kdo uhodí svého otce nebo matku, musí zemřít. ¹⁶Kdo někoho ukradne, ať už jej prodá nebo jej u něho naleznou, musí zemřít. ¹⁷Kdo zlořečí svému otci nebo matce, musí zemřít. ¹⁸Když se muži dostanou do sporu a jeden druhého uhodí kamenem nebo pěstí, ale on nezemře, nýbrž je upoután na lůžko ¹⁹a zase vstane a může vycházet o holi, bude pachatel bez viny; poskytne pouze náhradu za jeho vyřazení z práce a zajistí mu léčení. ²⁰Jestliže někdo uhodí svého otroka nebo otrokyni holí, takže mu zemře pod rukou, musí být usmrcený pomstěn. ²¹Jestliže však vydrží den či dva, nebude pomstěn, neboť byl jeho majetkem.“

²²Když se muži budou rvát a udeří těhotnou ženu, takže potratí, ale nepřijde o život, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží muž té ženy; odevzdá ji prostřednictvím rozhodčích. ²³Jestliže o život přijde, dáš život za život. ²⁴Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, ²⁵spáleninu za spáleninu, modřinu za modřinu, jizvu za jizvu. ²⁶Když někdo udeří do oka svého otrocka nebo otrokyni a vyrazí mu je, v náhradu za oko ho propustí na svobodu. ²⁷Jestliže vyrazí zub svému otroku nebo otrokyni, v náhradu za zub ho propustí na svobodu. ²⁸Když býk potrká muže nebo ženu, takže zemřou, musí být býk ukamenován a jeho maso se nesmí jíst; majitel býka však bude bez viny. ²⁹Jestliže však jde o býka trkavého již od dřívějšíka a jeho majitel byl varován, ale nehlídal ho, a býk usmrtí muže nebo ženu, bude býk ukamenován a také jeho majitel zemře. ³⁰Jestliže mu bude uloženo výkupné, dá jako výplatu za svůj život všechno, co mu bude uloženo. ³¹Jestliže býk potrká syna nebo dceru, bude s ním naloženo podle téhož právního ustanovení. ³²Jestliže býk potrká otroka nebo otrokyni, dá majitel býka třicet šekelů stříbra jejich pánu a býk bude ukamenován. ³³Když někdo odkryje nebo vyhloubí studnu a nepřikryje ji, takže do ní spadne býk nebo osel, ³⁴majitel studny poskytne jeho majiteli náhradu ve stříbře a mrtvé zvíře bude patřit jemu. ³⁵Když něčí býk utrká k smrti sousedova býka, živého býka prodají a rozdělí se na polovinu o stříbro i o mrtvé zvíře. ³⁶Bylo-li však známo, že jde o býka trkavého od dřívějšíka a jeho majitel ho nehlídal, poskytne plnou náhradu, býka za býka, a mrtvé zvíře bude jeho. ³⁷Když někdo ukradne býka nebo beránka a porazí jej nebo prodá, dá náhradou za býka pět kusů hovězího dobytka a za beránka čtyři ovce.“

Ex 22:1-30 „¹Jestliže je zloděj přistižen při vloupání a je zbit, takže zemře, nebude lpět krev na tom, kdo ho ubil. Jestliže se to však stane po východu slunce, krev na něm bude lpět. Zloděj musí poskytnout plnou náhradu. Jestliže nic nemá, bude prodán za hodnotu ukradeného. Jestliže se u něho vskutku nalezne to, co ukradl, živé, ať je to býk či osel nebo ovce, poskytne dvojnásobnou náhradu. ⁴Když někdo nechá spást cizí pole nebo vinici tím, že pustí svůj dobytek, aby se pásł na jiném poli, poskytne náhradu z nejlepššího, co je na jeho poli a na jeho vinici. ⁵Když vypukne oheň a zachvátí trní a sežehne požaté nebo ještě stojící obilí nebo pole, poskytne ten, kdo požár zavínil, plnou náhradu. ⁶Když někdo svěří svému bližnímu k opatrování stříbro nebo předměty a ty budou z domu toho muže ukradeny, poskytne zloděj, bude-li přistižen, dvojnásobnou náhradu. ⁷Jestliže zloděj nebude přistižen, bude majitel toho domu předveden před Boha, zda sám nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního. ⁸Ve všech majetkových přestupcích, ať jde o býka, osla, ovci, plášť či cokoli ztraceného, o čem někdo řekne: „To je ono,“ přijde záležitost obou před Boha; koho Bůh označí jako svěvolníka, ten poskytne svému bližnímu dvojnásobnou náhradu. ⁹Když někdo někomu svěří do opatrování osla, býka, ovci nebo jakékoli dobytče a ono pojde nebo utrpí úraz nebo bude odehnáno, aniž to kdo viděl, ¹⁰rozhodne mezi oběma přísaha při Hospodinu, že nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního; majitel zvířete to přijme a druhý nemusí poskytnout náhradu. ¹¹Jestliže mu však bylo skutečně ukradeno, poskytne majiteli náhradu. ¹²Jestliže bylo vskutku rozsápáno, přinese je na svědectví; za rozsápané náhradu poskytovat nebude. ¹³Když si někdo vyžádá od svého bližního dobytče a ono utrpí úraz nebo uhynie, poskytne plnou náhradu, nebyl-li majitel přítomen. ¹⁴Jestliže majitel byl přítomen, nemusí poskytnout náhradu; jde-li o námezdného dělníka, jde škoda na vrub jeho mzdy. ¹⁵Když někdo svede pannu, která nebyla zasnoubena, a vyspí se s ní, vezme si ji za ženu a dá za ni plné věno. ¹⁶Jestliže by se její otec rozhodně zdráhal mu ji dát, zaplatí svůdce obnos ve výši věna panen. ¹⁷Čarodějníci nenecháš naživu. ¹⁸Kdokoli by obcoval s dobytčetem, musí zemřít. ¹⁹Kdo by obětoval bohům a ne samotnému Hospodinu, propadne klatbě. ²⁰Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi. ²¹Žádou vдовu a sirotka nebudete utiskovat. ²²Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším. ²³Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci. ²⁴Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok. ²⁵Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, ²⁶neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou přikrývkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý. ²⁷Nebudeš zlořečit Bohu ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu. ²⁸Neopozdíš se s dávkami z hojnosti svých úrod a vylosované šlávy svých hroznů a oliv. Dáš mi prvorozeného ze svých synů. ²⁹Se svým skotem a bravem naložíš tak, že zůstane sedm dní u matky, osmého dne jej dáš mně. ³⁰Buďte mými muži svatými. Maso zvířete rozsápaného na poli nebudete jíst, hodíte je psovi.“

Ex 23:1-33 „¹Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespráhneš se se svěvolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem. ²Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s ohledem na většinu a převracet právo. ³Ani nemajetnému nebudeš v jeho sporu nadřizovat. ⁴Když narazíš na býka svého nepřitele nebo na jeho zatoulaného osla, musíš mu jej vrátit. ⁵Když uvidíš, že osel toho, kdo tě nenávidí, klesá pod svým břemenem, zanecháš ho snad, aniž ho vyprostíš? Spolu s ním ho vyprostíš. ⁶Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu. ⁷Buď dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabít nevinný a spravedlivý, neboť svěvolníka neospravedlním. ⁸Nebudeš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje i ty, kdo mají oči otevřené, a vede k překrucování záležitostí spravedlivých.

⁹Nebudeš utlačovat hosta; víte přece, jak bývá hostu v duši, neboť jste byli hosty v egyptské zemi. ¹⁰Po šest let budeš osévat svou zemi a sklízet z ní úrodu. ¹¹Sedmého roku ji necháš ležet ladem. Nebudeš ji obdělávat, aby jedli ubožáci z tvého lidu, a co zbude, spase polní zvěř. Tak naložíš i se svou vinicí a se svým olivovím. ¹²Po šest dnů budeš konat svou práci, ale sedmého dne přestaneš, aby odpočinul tvůj býk i osel a aby si mohl oddechnout syn tvé otrokyně i host. ¹³Na všechno, co jsem vám řekl, budete bedlivě dbát. Jméno jiného boha nebudete připomínat; ať je není slyšet z tvých úst. ¹⁴Třikrát v roce budeš slavit mé slavnosti : ¹⁵Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, a to v určený čas měsíce díbibu (to je měsíce klasů) , neboť tehdy jsi vyšel z Egypta. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. ¹⁶Budeš zachovávat též slavnost žně, prvních snopků z výtěžku toho, co jsi zasal na poli, a slavnost sklizně plodin na konci roku, kdy sklízíš z pole výsledek své práce. ¹⁷Třikrát v roce se ukáže každý, kdo je mužského pohlaví, před Pánem Hospodinem. ¹⁸Nebudeš obětovat dobytče tak, aby krev mého obětího hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat tuk z mé slavnosti přes noc až do rána. ¹⁹Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky. ²⁰Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil. ²¹Měj se před ním na pozoru a poslouchej ho, nevzdoruj mu, neboť přestupky vám nepromíne, poněvadž v něm je mé jméno. ²²Když jej však budeš opravdu poslouchat a činit všechno, co mluvím, stanu se nepřitelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků. ²³Můj posel půjde před tebou a uvede tě k Emorejčům, Chetejcům a Perizejcům, ke Kenaancům, Chivejcům a Jebúsejcům, a já je zničím. ²⁴Nebudeš se klanět jejich bohům a nebudeš jim sloužit. Nebudeš se dopouštět toho, co páchají. Úplně je rozmetáš a na kusy roztříštíš jejich posvátné sloupy. ²⁵Budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, a on požehná tvému chlebu a tvé vodě. Vzdálím od tebe nemoc; ²⁶ve tvé zemi nebude ženy , která by potratila nebo která by byla neplodná; obdarím tě plností let. ²⁷Poslu před tebou svou hrůzu a uvedu ve zmatek všechny lid, k němuž přicházíš; obrátím před tebou všechny tvé nepřátele na útěk. ²⁸Poslu před tebou děsy, aby před tebou vypudili Chivejce, Kenaance a Chetejce. ²⁹Nevypudím je však před tebou za jeden rok, aby země nezpustla a aby se k tvé škodě nerozmnožila polní zvěř. ³⁰Vypudím je před tebou postupně, dokud se nerozplodíš a nepřevezmeš zemi do dědictví. ³¹A určím tvé pomezí od Rákosového moře až k moři Pelíštejců a od pouště až k řece Eufratu . Dám totiž do vašich rukou obyvatele země a vypudíš je před sebou. ³²Nezavřeš smlouvu s nimi nebo s jejich bohy. ³³Nebudou v tvé zemi sídlit, aby tě nesvedli ke hříchu proti mně. Kdybys sloužil jejich bohům, stalo by se ti to léčkou.“

Jr 34:8-22 „Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi, když král Sidkijáš uzavřel s veškerým lidem v Jeruzalémě smlouvu o vyhlášení svobody: ⁹„Každý ať propustí svého hebrejského otroka a každý svou hebrejskou otrokyni na svobodu, aby nikdo z Judejců neotročil svému bratru.“ ¹⁰Všichni velmožové i všechny lid, kteří přistoupili k smlouvě, uposlechli a každý propustil svého otroka i svou otrokyni na svobodu, takže jim už nesloužili. Uposlechli a propustili je . ¹¹Ale potom zas obrátili a donutili k návratu otroky a otrokyně, které propustili na svobodu. Podmanili si je opět za otroky a otrokyně. ¹²I stalo se od Hospodina k Jeremjášovi slovo Hospodinovo. ¹³„Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem uzavřel smlouvu s vašimi otci v den, kdy jsem je vyvedl z egyptské země, z domu otroctví: ¹⁴Koncem sedmého roku propustíte každý svého hebrejského bratra, který se ti prodal. Bude ti sloužit šest let a pak ho propustíš od sebe na svobodu.“ Ale vaši otcové mě neposlechli a nenaklonili ucho. ¹⁵Vy jste dnes obrátili a učinili jste, co je správné v mých očích, když jste každý vyhlásil svému bližnímu volnost. Smlouvu jste uzavřeli přede mnou v domě, který se nazývá mým jménem. ¹⁶Ale pak jste opět obrátili a mé jméno jste znesvětili. Donutili jste k návratu každý svého otroka a otrokyni, které jste propustili na svobodu. Podmanili jste si je opět , aby byli vašimi otroky a otrokyněmi. ¹⁷Proto Hospodin praví toto: Protože jste mě neuposlechli a nevyhlásili každý svobodu svému bratru a bližnímu, hle, vyhláším proti vám, je výrok Hospodinův, volnost meči, moru a hladu. Učiním vás obrazem hrůzy pro všechna království země. ¹⁸Vydám muže, kteří přestupují mou smlouvu, kteří neplní slova smlouvy, kterou přede mnou uzavřeli. Rozťali býčka na dvě poloviny a prošli mezi jeho díly. ¹⁹Velmožové judští i velmožové jeruzalémští, dvořané i kněží a všechny lid země prošli mezi díly býčka. ²⁰Vydám je do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život. Jejich mrtvolky budou za pokrm nebeskému ptactvu a zemskému zvířectvu. ²¹I Sidkijáše, krále judského, a jeho velmože vydám do rukou jejich nepřátel, do rukou těch, kteří jim ukládají o život, do rukou vojska babylónského krále, které od vás odtáhlo. ²²Hle, dám příkaz, je výrok Hospodinův, a přivedu je zpět na toto město. Budou proti němu bojovat, dobudou je a vypálí je. Z judských měst učiním zpustošený kraj, budou bez obyvatele.““

Ex 20:9,10 „Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinitu Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách.“

PO 25. srpna – DALŠÍ ZÁKONY

Ex 23:6-9 „⁶Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu. ⁷Bud' dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabít nevinný a spravedlivý, neboť svěvolníka neospravedlním. ⁸Nebudeš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje i ty, kdo mají oči otevřené, a vede k překrucování záležitostí spravedlivých. ⁹Nebudeš utlačovat hosta; víte přece, jak bývá hostu v duši, neboť jste byli hosty v egyptské zemi.“

Ex 21:33-37 „³³Když někdo odkryje nebo vyhloubí studnu a nepřikryje ji, takže do ní spadne býk nebo osel, ³⁴majitel studny poskytne jeho majiteli náhradu ve stříbře a mrtvé zvíře bude patřit jemu. ³⁵Když něčí býk utrká k smrti sousedova býka, živého býka prodají a rozdělí se na polovinu o stříbro i o mrtvé zvíře. ³⁶Bylo-li však známo, že jde o býka trkavého od dřívějšíka a jeho majitel ho nehlídal, poskytne plnou náhradu, býka za býka, a mrtvé zvíře bude jeho. ³⁷Když někdo ukradne býka nebo beránka a porazí jej nebo prodá, dá náhradou za býka pět kusů hovězího dobytka a za beránka čtyři ovce.“

Ex 22:1-30 „¹Jestliže je zloděj přistižen při vloupání a je zbit, takže zemře, nebude lpět krev na tom, kdo ho ubil. ²Jestliže se to však stane po východu slunce, krev na něm bude lpět. Zloděj musí poskytnout plnou náhradu. ³Jestliže nic nemá, bude prodán za hodnotu ukradeného. ⁴Jestliže se u něho vskutku nalezne to, co ukradl, živé, ať je to býk či osel nebo ovce, poskytne dvojnásobnou náhradu. ⁵Když někdo nechá spást cizí pole nebo vinici tím, že pustí svůj dobytek, aby se pásł na jiném poli, poskytne náhradu z nejlepších, co je na jeho poli a na jeho vinici. ⁶Když vypukne oheň a zachvátí trní a sežehne požaté nebo ještě stojící obilí nebo pole, poskytne ten, kdo požár zavínil, plnou náhradu. ⁷Když někdo svěří svému bližnímu k opatrování stříbro nebo předměty a ty budou z domu toho muže ukradeny, poskytne zloděj, bude-li přistižen, dvojnásobnou náhradu. ⁸Jestliže zloděj nebude přistižen, bude majitel toho domu předveden před Boha, zda sám nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního. ⁹Ve všech majetkových přestupcích, ať jde o býka, osla, ovci, plášť či cokoli ztraceného, o čem někdo řekne: „To je ono,“ přijde záležitost obou před Boha; koho Bůh označí jako svěvolníka, ten poskytne svému bližnímu dvojnásobnou náhradu. ¹⁰Když někdo někomu svěří do opatrování osla, býka, ovci nebo jakékoli dobytče a ono pojde nebo utrpí úraz nebo bude odehnáno, aniž to kdo viděl, ¹¹rozhodne mezi oběma přísaha při Hospodinu, že nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního; majitel zvířete to přijme a druhý nemusí poskytnout náhradu. ¹²Jestliže mu však bylo skutečně ukradeno, poskytne majiteli náhradu. ¹³Jestliže bylo vskutku rozsápáno, přinese je na svědectví; za rozsápané náhradu poskytovat nebude. ¹⁴Když si někdo vyžádá od svého bližního dobytče a ono utrpí úraz nebo uhynie, poskytne plnou náhradu, nebyl-li majitel přítomen. ¹⁵Jestliže majitel byl přítomen, nemusí poskytnout náhradu; jde-li o námezdního dělníka, jde škoda na vrub jeho mzdy. ¹⁶Když někdo svede pannu, která nebyla zasnoubena, a vyspí se s ní, vezme si ji za ženu a dá za ni plné věno. ¹⁷Jestliže by se její otec rozhodně zdráhal mu ji dát, zaplatí svůdce obnos ve výši věna panen. ¹⁸Čarodějníci nenecháš naživu. ¹⁹Kdokoli by obcoval s dobytčetem, musí zemřít. ²⁰Kdo by obětoval bohům a ne samotnému Hospodinu, propadne klatbě. ²¹Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi. ²²Žádou vдовu a sirotka nebudete utiskovat. ²³Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším. ²⁴Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci. ²⁵Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok. ²⁶Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, ²⁷neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou přikrývkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý. ²⁸Nebudeš zlořečit Bohu ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu. ²⁹Neopozdíš se s dávkami z hojnosti svých úrod a vylišované šlavy svých hroznů a oliv. Dáš mi prvorozeného ze svých synů. ³⁰Se svým skotem a bravem naložíš tak, že zůstane sedm dní u matky, osmého dne jej dáš mně. ³¹Buďte mými muži svatými. Maso zvířete rozsápaného na poli nebudete jíst, hodíte je psovi.“

Ex 23:1-19 „¹Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespráhneš se se svěvolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem. ²Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s ohledem na většinu a převracet právo. ³Ani nemajetnému nebudeš v jeho sporu nadřizovat. ⁴Když narazíš na býka svého nepřítele nebo na jeho zatoulaného osla, musíš mu jej vrátit. ⁵Když uvidíš, že osel toho, kdo tě nenávidí, klesá pod svým břemenem, zanecháš ho snad, aniž ho vyprostíš? ⁶polu s ním ho vyprostíš. ⁷Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu. ⁸Bud' dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabít nevinný a spravedlivý, neboť svěvolníka neospravedlním. ⁹Nebudeš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje i ty, kdo mají oči otevřené, a vede k překrucování záležitostí spravedlivých. ¹⁰Nebudeš utlačovat hosta; víte přece, jak bývá hostu v duši, neboť jste byli hosty v egyptské zemi. ¹¹Po šest let budeš osévat svou zemi a sklízet z ní úrodu. ¹²Sedmého roku ji necháš ležet ladem. Nebudeš ji obdělávat, aby jedli ubožáci z tvého lidu, a co zbude, spase polní zvěř. Tak naložíš i se svou vinicí a se svým olivovím. ¹³Po šest dnů budeš konat svou práci, ale sedmého dne přestaneš, aby odpočinul tvůj býk i osel a aby si mohl oddechnout syn tvé otrokyně i host.

Mt 6:4-6 „⁴Aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. ⁵A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. ⁶Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“

Mt 5:48 „Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

L 6:36 „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“

PÁ 29. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 2. část 27. kapitoly „Sínaj“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 310–314; NUD 145–147).

Zijeme na území našeho nepřítele, a proto není divu, že nám jeho obratné a klamně triky mohou v reálném životě ublížit. Kdo z nás nezažil bolest a utrpení způsobené naším hříchem poskvrněným světem? Zlo je žel prozatím nedílnou součástí našeho života. Bůh nám však dává sílu vydržet.

„Spasitel nám pošle pomoc včas – právě když ji budeme potřebovat. Cestu do nebe posvětil svými slépě-jemi. Každý trn, který zraní naše nohy, zranil také jeho. Každý kříž, který máme nést, nesl před námi. Dopouští zápasy, a tak připravuje naše srdce pro čas věčného pokoje. Doba soužení přináší Božímu lidu ne-smírné útrapy. Je to ale také doba, kdy má každý věřící vzhlízet vzhůru a očekávat plnění se zaslíbení.“ (GC 633; VDV 408)

Otázky k rozhovoru

1. Po staletí se lidé potýkali se skutečností, že Hospodin nechal vyhnat pohanské národy z jejich země, někdy je dokonce zcela vyhladil. Tato otázka je skutečně znepokojující. Jak vám při přemýšlení o této otázce pomáhá vědomí, že Boží láska se musí projevovat také ve spravedlnosti? Jak nám poznání Boha pomáhá důvěřovat, že i v těch nejsložitějších událostech se projevila nejen jeho spravedlnost, ale také jeho láska?

2. Hned po všech slovech o lásce k druhým, i k nepřítelům, dokonce i k těm, kteří nás nenávidí, Kristus říká: „Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48). Proč Ježíš řekl tato slova právě v souvislosti s láskou k našim nepřítelům? Co se z toho dozvídáme o podstatě „dokonalosti“, která je podstatou dokonalosti našeho nebeského Otce?

3. Apoštol Pavel měl k Božímu zákonu kladný vztah. Cítoval z něj, zdůrazňoval jeho důležitost, ale zároveň důrazně odmítal zneužívání zákona. Jak rozumíte následujícímu výroku apoštola Pavla: „Neboť hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí“ (Ř 6,14)? Jakým způsobem můžeme zákon zneužívat?

4. Jaký je rozdíl mezi spravedlností a pomstou? Jsou to zcela odlišné pojmy, nebo jen různé projevy téže myšlenky? Jak poznáme, že naše touha po spravedlnosti není ve skutečnosti touhou po pomstě?

19:54

ÚT 26. srpna – PŮVODNÍ BOŽÍ PLÁN

Ex 23:20-22 „²⁰Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil. ²¹Měj se před ním na pozoru a poslouchej ho, nevzdoruj mu, neboť přestupky vám nepromíne, poněvadž v něm je mé jméno. ²²Když jej však budeš opravdu poslouchat a činit všechno, co mluvím, stanu se nepřitelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků.“

Ex 23:23-33 „²³Můj posel půjde před tebou a uvede tě k Emorejci, Chetejci a Perizejci, ke Kenaancům, Chivejcům a Jebúsejcům, a já je zničím. ²⁴Nebudeš se klanět jejich bohům a nebudeš jim sloužit. Nebudeš se dopouštět toho, co páchají. Uplně je rozmetáš a na kusy roztrháš jejich posvátné sloupy. ²⁵Budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, a on požehná tvému chlebu a tvé vodě. Vzdálím od tebe nemoc; ²⁶ve tvé zemi nebude ženy, která by potratila nebo která by byla neplodná; obdařím tě plností let. ²⁷Poslu před tebou svou hrůzu a uvedu ve zmatek všechen lid, k němuž přicházíš; obrátím před tebou všechny tvé nepřátele na útěk. ²⁸Poslu před tebou děsy, aby před tebou vypudili Chivejce, Kenaance a Chetejce. ²⁹Nevypudím je však před tebou za jeden rok, aby země nezpustla a aby se k tvé škodě nerozmnožila polní zvěř. ³⁰Vypudím je před tebou postupně, dokud se nerozplodíš a nepřevezeš zemi do dědictví. ³¹A určím tvé pomezí od Rákosového moře až k moři Pelištejců a od pouště až k řece Eufratu. Dám totiž do vašich rukou obyvatele země a vypudíš je před sebou. ³²Neuzavřeš smlouvu s nimi nebo s jejich bohy. ³³Nebudou v tvé zemi sídlit, aby tě nesvedli ke hříchu proti mně. Kdybys sloužil jejich bohům, stalo by se ti to léčkou.“

Ex 14:13,14 „¹³Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. ¹⁴Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.““

2Kr 19:35 „Stalo se pak té noci, že vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc. Za časného jitra, hle, všichni byli mrtví, všude mrtvá těla.“

Iz 37:36 „Sancherib, král asyrský, odtáhl pryč a vrátil se do Ninive a usadil se tam.“

Gn 15:13-16 „¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otroci, poveďu při. Potom odejdou s velkým jménem. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.““

ST 27. srpna – OKO ZA OKO

Ex 21:23-27 „²³Jestliže o život přijde, dáš život za život. ²⁴Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, ²⁵spáleninu za spáleninu, modřinu za modřinu, jizvu za jizvu. ²⁶Když někdo udeří do oka svého otrocka nebo otrokyni a vyrazí mu je, v náhradu za oko ho propustí na svobodu. ²⁷Jestliže vyrazí zub svého otroku nebo otrokyni, v náhradu za zub ho propustí na svobodu.“

Mt 5:38,39 „³⁸Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Oko za oko a zub za zub.“ ³⁹Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhoří do pravé tváře, nastav mu i druhou.“

Lv 24:20 „¹⁹Když někdo zmrzačí svého bližního, bude mu způsobeno, co sám způsobil: ²⁰zlomenina za zlomeninu, oko za oko, zub za zub; jak zmrzačil člověka, tak ať se stane jemu.“

Dt 19:21 „Nebudeš ho litovat. Život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu.“

ČT 28. srpna – POMSTA

Ř 12:19 „Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: „Mně patří pomsta, já odplátím, praví Pán.““

Mt 16:26,27 „²⁶Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět? ²⁷Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

L 6:23 „Veselte se v ten den a jásejte radostí; hle, máte hojnou odměnu v nebi. Vždyť právě tak jednali jejich otcové s proroky.“

2Tm 4:8 „Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.“

Dt 32:35 „Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich béd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno.“

¹³Na všechno, co jsem vám řekl, budete bedlivě dbát. Jméno jiného boha nebudete připomínat; ať je není slyšet z tvých úst. ¹⁴Tříkrát v roce budeš slavit mé slavnosti: ¹⁵Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, a to v určený čas měsíce ábíbu (to je měsíce klasů), neboť tehdy jsi vyšel z Egypta. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. ¹⁶Budeš zachovávat též slavnost žně, prvních snopků z výtěžku toho, co jsi zasal na poli, a slavnost sklizně plodin na konci roku, kdy sklízíš z pole výsledek své práce. ¹⁷Tříkrát v roce se ukáže každý, kdo je mužského pohlaví, před Pánem Hospodinem. ¹⁸Nebudeš obětovat dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat tuk z mé slavnosti přes noc až do rána. ¹⁹Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky“

Gn 2:2,3 „²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“

Ex 20:8-11 „⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“

Dt 5:12-15 „¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.“

Mk 2:27,28 „²⁷A řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. ²⁸Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.““

Ex 34:18-26 „¹⁸Budeš dbát na slavnost nekvašených chlebů. Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, ve stanovený čas v měsíci ábíbu; neboť v měsíci ábíbu jsi vyšel z Egypta. ¹⁹Všechno, co otvírá lůno, bude patřit mně, i každý samec z prvního vrhu tvého stáda, skotu i bravu. ²⁰Osla, který se narodil jako první, vyplatíš ovci; jestliže jej nevyplatíš, zlomíš mu vaz. Vyplatíš každého svého prvorozeného syna. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. ²¹Šest dní budeš pracovat, ale sedmého dne odpočineš; i při orbě a při žni odpočineš. ²²Budeš slavit slavnost týdnů, prvních snopků pšeničné žně, a slavnost sklizně na přelomu roku. ²³Tříkrát v roce se každý z vás, kdo je mužského pohlaví, ukáže před Pánem Hospodinem, Bohem Izraele. ²⁴Vyženu před tebou pronárody a rozšířím tvé pomezí. Nikdo nebude žádostiv tvé země, když se půjdeš tříkrát v roce ukázat před Hospodinem, svým Bohem. ²⁵Nebudeš porážet dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat přes noc do rána nic z obětí při slavnosti hodu beránka. ²⁶Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky.““

Lv 23:1-44 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Mluv k Izraelcům a řekni jim: Slavnosti Hospodinovy, které budete svolávat, jsou bohoslužebná shromáždění. Jsou to mé slavnosti. ³Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne bude den odpočinku, slavnost odpočinku, bohoslužebné shromáždění; nebudete vykonávat žádnou práci. Je to Hospodinův den odpočinku ve všech vašich sídlištích. ⁴Toto jsou slavnosti Hospodinovy, bohoslužebná shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas: ⁵Čtrnáctého dne prvního měsíce navečer bude Hospodinův hod beránka. ⁶Patnáctého dne téhož měsíce začne Hospodinova slavnost nekvašených chlebů; po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. ⁷Prvního dne budete mít bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci. ⁸Po sedm dní budete přinášet ohnivou oběť Hospodinu. Sedmého dne bude bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci.“ ⁹Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ¹⁰„Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přijdete do země, kterou vám dávám, a budete sklízet obilí, přinesete snopek jako prvotiny své žně knězi. ¹¹Podáváním nabídně snopek Hospodinu, aby ve vás našel zalíbení; druhého dne po dni odpočinku jej nabídně kněz podáváním. ¹²V den, kdy za vás bude nabízet váš snopek podáváním, připravíte Hospodinu k zápalné oběti ročního beránka bez vady ¹³a k němu předavnou oběť, dvě desetiny éfy bílé mouky zadělané olejem, jako ohnivou oběť Hospodinu v libou vůni. K tomu i úlitbu, čtvrtinu hínu vína. ¹⁴Až do toho dne, kdy přinesete dar svému Bohu, nebudete jíst chléb ani zrní pražené ani čerstvé. To je provědý platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. ¹⁵Potom si odpočítáte ode dne po dni odpočinku, ode dne, kdy jste přinesli snopek k oběti podávání, plných sedm týdnů. ¹⁶Ke dni po sedmém dni odpočinku napočítáte padesát dní a pak přinesete Hospodinu novou přidavnou oběť.“

¹⁷Přinesete ze svých sídlišť chléb k oběti podávání; budou to dva chleby ze dvou desetin éfy bílé mouky, budou upečeny kvašené, jakožto prvotiny Hospodinu. ¹⁸S chlebem přivedete sedm ročních beránek bez vady, jednoho mladého býčka a dva berany. To bude zápalná oběť Hospodinu s příslušnými přidávkami a úlitbami, ohnivá oběť, libá vůně pro Hospodina. ¹⁹Také připravíte jednoho kozla k oběti za hřích a dva roční beránky k hodu oběti pokojné. ²⁰Kněž to nabídně Hospodinu podáváním i s chlebem z prvotin jako oběť podávání, včetně obou beránek. Bude to svatě Hospodinu, určené pro kněze. ²¹V též den svoláte lid. Budete mít bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. ²²Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani nebudeš pro žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh. ²³Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ²⁴„Mluv k Izraelcům: Prvního dne sedmého měsíce budete mít slavnost odpočinku s pamětným vytrubováním a bohoslužebným shromážděním. ²⁵Nebudete vykonávat žádnou všední práci, ale přinesete Hospodinu ohnivou oběť.“ ²⁶Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ²⁷„Desátého dne téhož sedmého měsíce bude den smíření. Budete mít bohoslužebné shromáždění; budete se pokořovat a přinesete ohnivou oběť Hospodinu. ²⁸Toho dne nebudete konat žádnou práci. Je to den smíření, kdy se za vás budou konat smířící obřady před Hospodinem, vaším Bohem. ²⁹Kdo se toho dne nebude pokořovat, bude vyobcován ze svého lidu. ³⁰Kdyby někdo konal toho dne nějakou práci, vyhubím ho ze společenství jeho lidu. ³¹Nebudete vykonávat žádnou práci! To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. ³²Bude to pro vás den odpočinku, slavnost odpočinku; budete se pokořovat od večera devátého dne toho měsíce, od jednoho večera do druhého budete zachovávat svůj den odpočinku.“ ³³Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ³⁴„Mluv k Izraelcům: Od patnáctého dne téhož sedmého měsíce budou po sedm dní Hospodinovy slavnosti stánků. ³⁵Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění; nebudete konat žádnou všední práci. ³⁶Po sedm dní budete přinášet Hospodinu ohnivou oběť, osmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění a přinesete ohnivou oběť Hospodinu. To je slavnostní shromáždění, nebudete konat žádnou všední práci. ³⁷To jsou Hospodinovy slavnosti, které budete svolávat jako bohoslužebná shromáždění, abyste přinášeli Hospodinu ohnivou oběť, oběť zápalnou a přidavnou, oběti hod a úlitby, všechno v příslušném dni, ³⁸mimo oběti o Hospodinových dnech odpočinku a kromě vašich darů při různých slibech a dobrovolných závazcích, jež budete dávat Hospodinu. ³⁹Nuže, patnáctého dne sedmého měsíce, když sklídíte zemskou úrodu, budete po sedm dní slavit slavnost Hospodinovu. Prvního dne bude slavnost odpočinku i osmého dne bude slavnost odpočinku. ⁴⁰Prvého dne si vezmete plody ušlechtilých stromů, palmové ratolesti, větve myrtoových keřů a potočních topolů a sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem. ⁴¹Tuto slavnost budete Hospodinu slavit po sedm dní v roce. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. Budete ji slavit v sedmém měsíci. ⁴²Sedm dní budete bydlet ve stáncích; všichni domorodci v Izraeli budou bydlet ve stáncích, ⁴³aby všechna vaše pokolení věděla, že jsem přechovával Izraelce ve stáncích, když jsem je vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“ ⁴⁴Mojžíš vyhlásil Izraelcům Hospodinovy slavnosti.“

Nu 28:16-31 „¹⁶V prvním měsíci, čtrnáctého dne toho měsíce, bude Hospodinův hod beránka. ¹⁷Patnáctého dne toho měsíce bude slavnost; po sedm dní se budou jíst nekvašené chleby. ¹⁸Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ¹⁹Jako ohnivou oběť přinesete Hospodinu v oběť zápalnou dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránek; budou bez vady. ²⁰Připravíte též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana, ²¹a na každého beránka z těch sedmi připravíš po desetíně. ²²Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smířících obřadů za sebe. ²³To vše budete připravovat kromě jitřní zápalné oběti, která patří ke každodenní oběti zápalné. ²⁴Budete to připravovat denně po sedm dní jako pokrm ohnivé oběti v libou vůni pro Hospodina, a to kromě každodenní oběti zápalné a příslušné úlitby. ²⁵Sedmého dne pak budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ²⁶V den prvních snopků, když o svátcích týdnů budete přinášet Hospodinu novou oběť přidavnou, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ²⁷Přinesete jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina dva mladé býčky, jednoho berana, sedm ročních beránek ²⁸a jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka, dvě desetiny na každého berana ²⁹a po desetíně na každého beránka z těch sedmi. ³⁰Dále jednoho kozla k vykonání smířících obřadů za sebe. ³¹To připravíte kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné; budou bez vady. Přinesete též příslušné úlitby.“

Nu 29:1-39 „¹Sedmého měsíce, prvního dne toho měsíce, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. Bude to pro vás den troubení. ²Připravíte jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina jednoho mladého býčka, jednoho berana, sedm ročních beránek bez vady ³a jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana ⁴a jednu desetinu na každého beránka z těch sedmi. ⁵Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smířících obřadů za sebe.

⁶To kromě novolunní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné úlitbě, jak jsou určeny. To bude ohnivá oběť v libou vůni pro Hospodina. ⁷Desátého dne toho sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění a budete se pokořovat. Nebudete vykonávat žádnou práci. ⁸Přinesete jako oběť zápalnou pro Hospodina v libou vůni jednoho mladého býčka, jednoho berana a sedm ročních beránek; budou bez vady. ⁹Též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na každého berana ¹⁰a po desetíně na každého beránka z těch sedmi. ¹¹Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě smířící oběti za hřích a každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitbě. ¹²Patnáctého dne sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci, ale po sedm dní budete slavit slavnost Hospodinu. ¹³Přinesete jako zápalnou oběť oběť ohnivou, libou vůni pro Hospodina, třináct mladých býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek; budou bez vady. ¹⁴Též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka z těch třinácti, dvě desetiny na každého berana z obou ¹⁵a po desetíně na každého beránka z těch čtrnácti. ¹⁶Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné, příslušné oběti přidavné i úlitby. ¹⁷Druhého dne dvanáct mladých býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, ¹⁸též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. ¹⁹Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitbě. ²⁰Třetího dne jedenáct býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, ²¹též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. ²²Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. ²³Čtvrtého dne deset býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, ²⁴též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. ²⁵Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. ²⁶Pátého dne devět býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, ²⁷též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. ²⁸Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. ²⁹Šestého dne osm býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, ³⁰též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. ³¹Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitbě. ³²Sedmého dne sedm býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, ³³též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. ³⁴Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. ³⁵Osmého dne budete mít slavnostní shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ³⁶Jako zápalnou oběť přinesete oběť ohnivou, libou vůni pro Hospodina: jednoho býčka, jednoho berana a sedm ročních beránek bez vady, ³⁷též příslušnou oběť přidavnou a úlitby na býčka, na berana a na beránky podle jejich počtu, jak je určeno. ³⁸Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. ³⁹To budete konat pro Hospodina v časech vám stanovených, kromě svých slibů a dobrovolných darů při vašich obětech zápalných i přidavných, při úlitbách a obětech pokojných.“

Dt 16:1-16 „¹⁶V prvním měsíci, čtrnáctého dne toho měsíce, bude Hospodinův hod beránka. ¹⁷Patnáctého dne toho měsíce bude slavnost; po sedm dní se budou jíst nekvašené chleby. ¹⁸Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ¹⁹Jako ohnivou oběť přinesete Hospodinu v oběť zápalnou dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránek; budou bez vady. ²⁰Připravíte též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana, ²¹a na každého beránka z těch sedmi připravíš po desetíně. ²²Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smířících obřadů za sebe. ²³To vše budete připravovat kromě jitřní zápalné oběti, která patří ke každodenní oběti zápalné. ²⁴Budete to připravovat denně po sedm dní jako pokrm ohnivé oběti v libou vůni pro Hospodina, a to kromě každodenní oběti zápalné a příslušné úlitby. ²⁵Sedmého dne pak budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ²⁶V den prvních snopků, když o svátcích týdnů budete přinášet Hospodinu novou oběť přidavnou, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. ²⁷Přinesete jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina dva mladé býčky, jednoho berana, sedm ročních beránek ²⁸a jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka, dvě desetiny na každého berana ²⁹a po desetíně na každého beránka z těch sedmi. ³⁰Dále jednoho kozla k vykonání smířících obřadů za sebe. ³¹To připravíte kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné; budou bez vady. Přinesete též příslušné úlitby.“

